

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. B.**
zastoupen Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou, advokátkou
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022 č. j. MSK 107807/2022,
sp. zn. DSH/20178/2022/Bla, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 21. 9. 2022, č. j. MSK 107807/2022, sp. zn. DSH/20178/2022/Bla, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám jeho advokátky ve výši 23 570 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 6. 2022. Tím správní orgán prvního stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným z přestupku spáchaného na úseku provozu na pozemních komunikacích. Konkrétně se jednalo o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci nejméně o 19 km/h.
2. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu ve výši 2 200 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.
3. Krajský soud předeseílá, že přezkoumává napadené rozhodnutí již podruhé. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 8. 2024, č. j. 8 As 198/2023-33, zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2023, č. j. 18 A 29/2022-19.
4. V právě probíhajícím řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v rozsudku kasačního soudu. Dle kasačního soudu je správní soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. V rámci přezkoumání rozhodnutí žalovaného, tj. při posuzování otázky, zda bylo odvolání žalobce po právu zamítnuto jako nepřipustné, se má v dalším řízení krajský soud zabývat (v mezích uplatněných žalobních bodů) tím, za jakých okolností a kým bylo odvolání podáno.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

5. Dne 9. 9. 2021 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchaní přestupku žalobcem. Jednalo se o porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dne 3. 9. 2021, v obci Kopřivnice, Lubina č.p. 111, ve směru jízdy z Lubiny do Příboru, měl řidič v obci překročit nejvyšší dovolenou rychlost o 19 km/h. Porušení pravidel silničního provozu bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaného bez obsluhy – silničním rychloměrem Ramer 10 T. K oznámení je přiložen výstup z rychloměru zachycující dotčené vozidlo.
6. Spis dále obsahuje seznam lokalit měření rychlosti Městské policie Kopřivnice, ověřovací list silničního rychloměru a individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů radiolokační služby.
7. Dne 9. 9. 2021 byl žalobce, jakožto provozovatel označeného vozidla, vyzván k zaplacení částky ve výši 800 Kč, neboť jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.

8. Na výzvu reagoval žalobce přípisem označeným jako „vyjádření k řidiči vozidla“ osvětlujícím, že vozidlo řídil osobně a že zmocňuje Ing. M. J., aby ho v předmětném správním řízení zastupoval.
9. V návaznosti na uvedené sdělení správní orgán prvního stupně vyzval Ing. J., nechť předloží plnou moc, z níž bude vyplývat, že ho žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení. Na citovanou výzvu nebylo žádným způsobem reagováno.
10. Přestupek žalobce jako řidiče (fyzické osoby) správní orgán prvního stupně projednal pod stejnou spisovou značkou, tj. OSČ-15946/2021, podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci jakožto řidiči se spáchání přestupku nepodařilo prokázat. K projednání věci se na předvolání nedostavil a neposkytl důkaz o vině (doznání). Správní orgán prvního stupně proto řízení vedené proti žalobci jako řidiči usnesením ze dne 12. 1. 2022, č. j. 2527/2022/RašK, zastavil.
11. Správní orgán prvního stupně následně dne 1. 3. 2022 vydal příkaz, jímž žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným z přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce Ing. J. odpor.
12. V návaznosti na podaný odpor správní orgán prvního stupně vyzval Ing. J., nechť předloží plnou moc, z níž bude vyplývat, že ho žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení.
13. Na uvedenou výzvu zmocněnec reagoval a správnímu orgánu prvního stupně doručil plnou moc, kterou jej žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení. Platnost plné moci byla omezena do 1. 7. 2022.
14. Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2022 správní orgán prvního stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
15. Proti citovanému rozhodnutí podal zmocněnec žalobce dne 6. 7. 2022 odvolání.
16. O věci pak žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím – odvolání jako nepřípustné zamítl, neboť bylo podáno Ing. J., který již žalobce nezastupoval, přičemž platnost plné moci byla omezena do 1. 7. 2022; po tomto datu zmocnění zaniklo.

III. Obsah žaloby

17. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28. 11. 2022 žalobce namítá, že proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo podáno odvolání, a to z datové schránky Ing. J., který však již v mezidobí přestal být zmocněncem žalobce. Odvolání bylo podepsáno dvěma osobami – jednak Ing. J., u něhož se uplatnila fikce podpisu podáním odvolání z jeho datové schránky, jednak samotným žalobcem. Žalovaný po podání odvolání vyzval Ing. J. k předložení plné moci. Žalobce se však rozhodl Ing. J. další plnou moc neudělit, proto se spokojil s připojením svého podpisu pod odvolání, které jeho původní zástupce, v návaznosti na doručené rozhodnutí, vyhotovil. Odvolání tak bylo podepsáno i samotným žalobcem.
18. V nyní souzené věci nemohla absence průkazu zmocnění vést k zamítnutí odvolání pro nepřipustnost, neboť to bylo podepsáno též samotným žalobcem. V takovém případě bylo namístě, aby žalovaný odvolání akceptoval jako řádně podané.
19. Žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 As 443/2020–31.
20. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

21. Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby jako nepřipustné, neboť dle žalovaného žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, nebyl totiž účastníkem odvolacího řízení.

V. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

22. Replikou žalobce sděluje, že *„došlo k zániku zastoupení; nebudu tedy v řízení zastupován“*. V ostatním setrval na žalobních námitkách.

VI. Vyjádření žalobce v řízení po zrušení rozsudku Nejvyšším správním soudem

23. Žalobce sdělil, že jeho jménem podala odvolání třetí osoba, která již nebyla oprávněna jej zastupovat (bývalý zástupce, jemuž plná moc v důsledku plynutí času zanikla). Městský úřad Kopřivnice vyzval žalobce k předložení nové plné moci na tohoto zástupce. Žalobce se však rozhodl, že novou plnou moc zástupci již neudělí, neboť očekával toliko doručení rozhodnutí o odvolání, pro což plnou moc Městskému úřadu Kopřivnice nezasílal. To však nebylo na škodu, protože odvolání bylo doplněno o podpis samotného žalobce.

VII. Posouzení věci krajským soudem

24. O žalobě krajský soud rozhodl vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a vázán názorem Nejvyššího správního soudu (dle § 110 odst. 4 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s.

25. Soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.

26. Krajský soud se předně vyjádří k tvrzení žalovaného ohledně *absence aktivní legitimace žalobce* k podání právě projednávané žaloby z důvodu, že nebyl účastníkem odvolacího řízení.
27. V této souvislosti pouze odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to např. na rozsudek ze dne 12. 5. 2021, č. j. 3 As 294/2019-42, či rozsudek ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, v němž uvedl, že „*v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.*“
28. Názor žalovaného krajský soud odmítá. Vedl by v důsledku k protiústavnímu odepření soudní ochrany žalobci, jehož odvolání bylo zamítnuto pro nepřipustnost.
29. Stěžejní otázku projednávané věci představuje posouzení, zda mohl nedostatek průkazu zmocnění ve správním řízení vést k zamítnutí odvolání žalobce pro nepřipustnost za situace, kdy toto podání podepsal, byť s určitými nejasnostmi, i samotný žalobcem.
30. Krajský soud shrnuje, že správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím ze dne 22. 6. 2022 žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proti citovanému rozhodnutí dne 6. 7. 2022 podal Ing. J. jako zmocněnec žalobce odvolání. Toto odvolání správnímu orgánu zaslal prostřednictvím datové schránky Ing. J. Na podání figuroval i podpis žalobce. Byť byl pravděpodobně naskenovaný či se jednalo o jeho kopii.
31. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání jako nepřipustné zamítl. Usoudil, že je podal Ing. J., který již žalobce v době jeho podání nezastupoval. Platnost jemu udělené plné moci byla omezena do 1. 7. 2022; po tomto datu zmocnění zaniklo.
32. Krajský soud prvně přisvědčuje postupu správního orgánu prvního stupně, který po došlém odvolání vyzval Ing. J., nechť předloží plnou moc. Postupoval v souladu se správním řádem, neboť správně ověřoval, zda zmocnění Ing. J. trvá a zda je žalobce v řízení zastoupen.
33. Vzhledem k tomu, že na výzvu Ing. J. nereagoval, správní orgán prvního stupně postoupil odvolání žalovanému. Ten bez dalšího odvolání žalobce jako nepřipustné zamítl.
34. S tímto následným postupem žalovaného již krajský soud nesouzní.
35. Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“) *z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou*

v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

36. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
37. V právě souzené věci je z odvolání zřejmé, které věci se týká a co navrhuje. Je v něm uvedeno jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu jak žalobce, tak Ing. J. Přípis obsahuje i podpis žalobce (či jeho kopii či sken).
38. Za této situace a poté, co Ing. J. nereagoval na výzvu správního orgánu prvního stupně, měl správní orgán, případně žalovaný, naložit s podáním, které se jednoznačně a včas dostalo do jeho dispoziční sféry, jako s odvoláním, u něhož jsou možné pochyby o podpisu odvolatele. Žalovaný se však podpisem žalobce na dodaném odvolání nijak nezabýval.
39. Nic nebránilo žalovanému či správnímu orgánu prvního stupně, aby dle § 37 odst. 3 s. ř. vyzvali přímo žalobce k doložení odvolání s jeho vlastnoručním originálním podpisem. Teprve poté by bylo postaveno na jisto, zda se žalobce s podaným odvoláním ztotožňuje a zda se jedná o projev jeho vůle. Jednalo se přitom o nedostatek, který bylo možno odstranit, a žalobce k tomu měl být vyzván.
40. Absence výzvy dle § 37 odst. 3 s. ř. za účelem odstranění vady podání spočívající v absenci vlastnoručního podpisu odvolatele na jinak bezvadném odvolání dle krajského soudu představuje v souzené věci podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Vedla totiž bez dalšího k zamítnutí odvolání žalobce jako nepřijatelného.
41. Konečně se krajský soud jen stručně vyjadřuje k námitce žalobce, že ve správním řízení postačí předložení plné moci v prosté kopii (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2024, č. j. 4 As 171/2014-26), z čehož dovozuje, že i podpis na podání postačí předložit v prosté kopii. Žalobcem odkazovaná rozhodnutí nejsou pro skutkovou i právní odlišnost v projednávané věci přílehlavá. Je totiž stěžejní rozlišovat mezi kopií plné moci a podáním ve věci samé, jímž se zahajuje řízení o odvolání v přestupkové věci, které navíc může *prima facie* vzbuzovat pochybnosti.
42. Možno závěrem dodat, že z úřední činnosti je soudu známo, že Ing. J. je jedním ze skupiny zmocněnců, kteří správní řízení zatěžují obstrukcemi a „procesními pastmi“. To ostatně uvádí i žalovaný. Postup žalobce i Ing. J. v nynější věci samozřejmě není standardní (odvolání bylo odeslané z datové schránky Ing. J., který následně nepředložil plnou moc, avšak bylo opatřeno kopií podpisu žalobce). O to více však měly být správní orgány ve svém postupu pečlivější a bedlivější, tak aby nedošlo k porušení procesních předpisů.

VIII. Závěr a náklady řízení

43. Vzhledem k tomu, že postup správního orgánu prvního stupně nenapravil žalovaný, podstatně tím porušil ustanovení o řízení před správním orgánem. To mělo bez dalšího za následek zamítnutí odvolání jako nepřipustného. Za této situace krajský soud dle § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm je žalovaný právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
44. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, jemuž v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud žalovaného zavázal k náhradě nákladů řízení žalobci podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 15 500 Kč za pět úkonů právní služby (převzetí zastoupení před krajským soudem advokátem; podání žaloby; převzetí zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem odlišným advokátem; vyjádření ke kasační stížnosti žalovaného; další vyjádření ve věci po zrušení rozsudku) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu; a dále ve výši 1 500 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů za pět úkonů právní služby ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů byla navýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši, celkem činí 20 570 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 23 570 Kč.
45. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám advokátky žalobce.
46. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27. září 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně